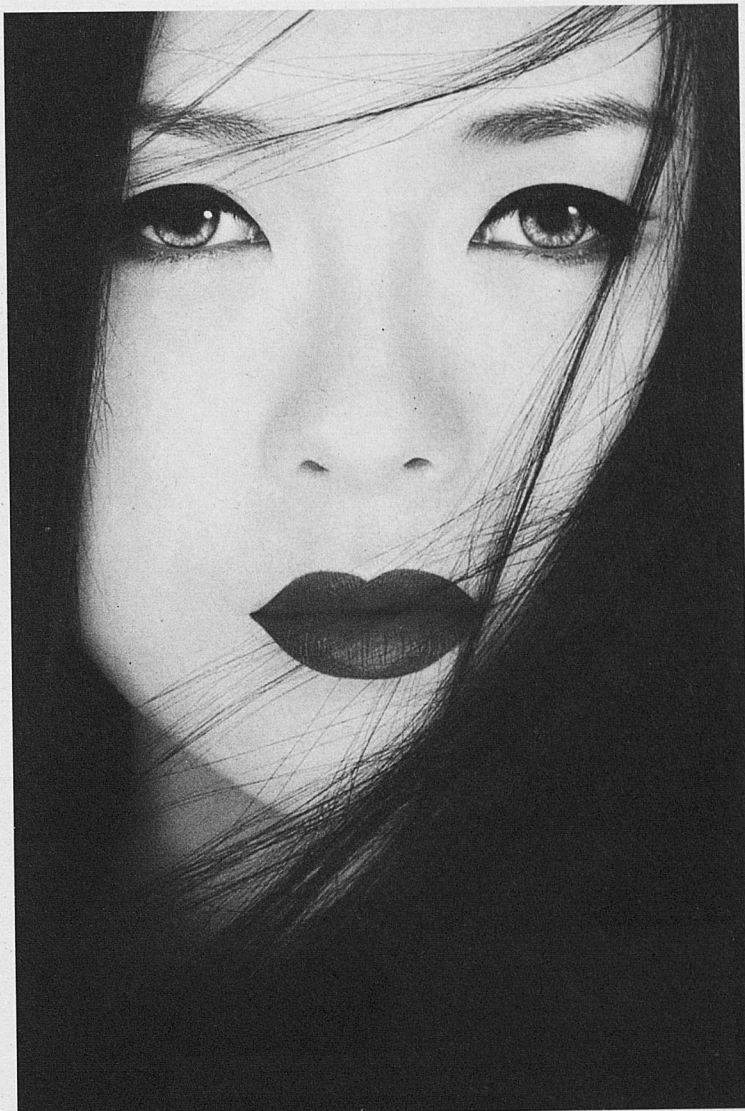

S'ha acabat l'any, una altra vegada i aquest ha estat un any ben ple de coses relacionades amb el món de la música de cinema. Coses bones i coses dolentes, premis merescuts i també injustícies de la vida.

Hem de començar, com sempre, per la part més trista. I és que, a més del gran Basil Poledouris a qui ja hem dedicat un monogràfic, la llista dels que ens han deixat en aquest any 2006 és bastant nombrosa: per començar, el 8 de febrer, als 91 anys, partia un històric com Akira Ifukube, japonès compositor de més de tres-centes obres de les quals la més famosa era, sens dubte, *Godzilla* (*Gojira*, Ishirô Honda, 1954, el film que va donar lloc a la famosa saga del monstre mutant). Tres mesos després, el 5 de maig, se n'anava als 87 anys un altre compositor històric però poc conegut a Occident, Naushad Ali (responsable de més de seixanta títols de cinema hindú), i un poc més tard, el 12 de juny, ens deixava el músic Gyorgy Ligeti, que no era compositor de bandes sonores però de qui es recorda sobre tot la seva feina que Stanley Kubrick va utilitzar (sense demanar-li permís, al compositor, que es va querellar contra el cineasta) al famós film *2001: Una Odissea del Espacio* (*2001: A Space Odyssey*, Stanley Kubrick, 1968). I un altre que tampoc era músic de cinema però que va tenir molt a veure amb les bandes sonores era el trompetista Maynard Ferguson, que va morir el 23 d'agost als 78 anys i que havia posat les seves inconfusibles sonoritats a temes com "Gonna fly now", de la pel·lícula *Rocky* (John G. Avildsen, 1976, amb música de Bill Conti), o també a fragments de *Los Diez Mandamientos* (*The Ten Commandments*, Cecil B. DeMille, 1956, amb música composta per Elmer Bernstein). Finalment, el 23 de setembre ens deixava un altre home vertaderament històric: Malcolm Arnold, als 84 anys, aquell que va compondre un centenar de bandes sonores entre les quals destaca sobretot la mítica de *El Puente Sobre el Río Kwai* (*The Bridge on the River Kwai*, David Lean, 1957, que li va donar al compositor un merescut Oscar). A tots ells, gràcies de cor per tots els esplèndids moments que les seves notes musicals ens han fet passar.

Els premis, podem dir que han estat, com a mínim, curiosos. A Espanya, el Goya no va anar per a un, sinó per set compositors (amb certa polèmica, tot s'ha de dir): Juan Antonio Leyva, José Luis Garrido, Equis Alfonso, Dayan Abad, Descemer Bueno, Kiki Ferrer, i Kelvis Ochoa, tots ells responsables de les notes que sonen al magnífic film *Habana Blues* (Benito Zambrano, 2005). L'Oscar d'enguany s'ho va emportar (molta gent diu que de forma bastant injusta) Gustavo Santaolalla per *Brokeback Mountain*, *En Terreno Vedado* (*Brokeback Mountain*, Ang Lee, 2005, que també va guanyar el Globus d'Or a la Millor Cançó), i el Globus d'Or a la Millor Música Original va anar a mans de John

Williams, per *Memorias de una Geisha* (*Memoirs of a Geisha*, Rob Marshall, 2005). Però sens dubte, la sorpresa més agradable de totes ha estat la fama mundial que Alberto Iglesias ha aconseguit amb la seva partitura feta per al film *El Jardinero Fiel* (*The Constant Gardener*, Fernando Meirelles, 2005), que va estar proposada ni més ni menys que per a l'Oscar (sent el primer compositor espanyol que hi ha arribat), i que es va emportar premis tan importants com els World Soundtrack Award al Millor Compositor i també a la Millor Composició Orquestral. A tots ells, les nostres més sinceres felicitacions.

I això és gairebé tot: no ens volem acomiadar de l'any sense fer una menció especial al II Congrés de Música de Cinema que se va celebrar a Úbeda el passat estiu (molt bona feina, i que continuï així de bé), i dient allò que tal vegada en el futur haurem de dir que ha nascut qualche compositor de renom. Mentrestant, a veure què passa el 2007. ■

Memorias de una Geisha (2005) de Rob Marshall